

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 28.

Z KRAKOWA DNIA 6 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 29 Marca.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSY, KRÓLA POLSKIEGO &c. &c. &c
XIAZĘ NAMIESTNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

Chcąc otworzyć żydom sposobność do stałych zarobkowań i wzbudzić w nich chęć do pracy rolnictwa, na przełożenie Kommissy Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowiliśmy:

O zarobkowaniu Rolniczem.

Art: 1. Wolno jest żydom osiadać na gruntach ornych w dobrach Rządowych i Duchownych, która od miejscowej potrzeby folwarków lub też od lepszego uposażenia włościan okażą się zbywającemi, na pustkach włościańskich, tudzież w zaroślach lub lasach od leśnictw odłączonych, pod warunkami niżej opisanymi.

Art: 2. Jeden osadnik tyle tylko gruntu ornego lub wykrudować się mającego otrzymać może, ile on sam jako rolnik obrobić potrafi i w miarę funduszu potrzebnego na zakład gospodarstwa, który

fundusz pierwey okazać powinien.

Art: 3. Żydzi na gruntach osiadający zajmować się powinni gospodarstwem rolniczem.

Wyrabianie lub szynkowanie trunków zabronione im jest pod karą oddalenia z osady i utracenia na zawsze dobrodzieystwa do pozyskania gruntu, prócz kar ogólnie wskazanych na szynkujących lub wyrabiających trunki bez konsensu.

Art: 4. Czeladź wszystka, iakiey do pomocy w gospodarstwie rolniczem potrzebować będą, z samych tylko żydów oboiey płci składać się ma.

Trzymanie czeladzi chrześcijańskiej żydom jest wzbronione.

Art: 5. Rozległość osad ma być taka, iaka urzędzeniami dla kolonistów jest przepisana.

Niewolno żydowi nadaney osady pół włoki lub mniej obeymujący rozdzielać ani drugiemu w części bez zezwolenia właściwey władzy odstępować.

Art: 6. Osiadający na gruncie otrzymać ma zapomogę w drzewie na budowlę, tam gdzie toż z lasów Rządowych danem być może.

Opuszczający osadę nie będzie miał

prawa do wynagrodzenia za postawione budowle, i budowle te pozostaną własnością Skarbu.

Art: 7. Grunta dawane będą żydom na czynsz lub za dobrowolną umową z obowiązkiem odrabiania powinności do osady przywiązanych.

Grunta gotowe orne i pustyki włościańskie puszczone będą w czasową, kruszki kurczować się mające w wieczystą dzierżawę.

Art: 8. Jeżeli żyd osiada na gruntach do których opłata czynszu lub powinności są przywiązane, a grunta te są obsiane i z budowlami w dobrym stanie, w takim razie otrzyma uwolnienie na jeden rok od opłaty czynszu, podatków publicznych i gruntowych, od odbywania powinności i ciężarów gruntowych, wyjąwszy jednak ciężary grunne i daniny kościelne.

Art: 9. Jeżeli żyd osiada na gruncie ornym nie obsianym i w części w budynku opatrzonym, w ten czas uzyska uwolnienie podobne jak wyżej na lat trzy.

Art: 10. Jeżeli osiada na gruntach ornym nie obsianym i bez budowli, otrzyma uwolnienie jak wyżej na lat sześć.

Art: 11. Osiadający na gruncie wykrućwać się dopiero mającym i bez budowli otrzyma uwolnienia od opłat i ciężarów w Art: 8 wyrażonych na lat dwaście.

Art: 12. Gdyby żyd po upłynieniu lat wolnych chciał opuścić osadę, obowiązany będzie do zaspokoienia czynszu i wynagrodzenia powinności, oraz drzewa, jeżeli takowe dane było z lasów Rządowych, a pomimo tego budynki na osadzie wystawione nie zostały, prawo swoje odprzedać może za konsensem właściwej Władzy.

Art: 13. Osiadający na gruntach Rzą-

dowych żydzi, obowiązani będą podług zatwierdzonego porządku i planu budowle wystawić.

Art: 14. Wolność osiadania na gruntach służy tylko żydom kraiowcom. Chcący więc osiąść na roli, winien niewątpliwie udowodnić, że jest kraiowcem, a nie zagranicznym.

Art: 15. Żydzi, chcący osiąść na gruntach w dobrach Rządowych i Duchownych, zgłaszać się mają do właściwych Kommissyji Wojewódzkich, z wyrażeniem, w jakich dobrach osiąść zamierzają.

Art: 16. Osiadający na gruntach w dobrach prywatnych żydzi, poalegaia tym samym warunkom, jakie w artykułach 3, 4 i 5 są przepisane.

O zarobkowaniach przemysłowych.

Art: 17. Jak mieszkańcom innych wyznań, wolno jest równo każdemu żydowi uprawiać bez żadnej przeszkody wszelki kunszt, rzemieślniczość lub profesyję, wyjąwszy roboty przedaży trunkow po wsiach, chociażby do żadnego zgromadzenia rzemieślniczego nie należał. W takim razie nie jest mocen wyzwać uczniów, i zaświadczenia jego nie mogą służyć do udowodnienia lat wprawy pracującej czeladzi, ponieważ to wyłącznie majstrom należącym do zgromadzenia, podług postanowienia daty 31 Grudnia 1816 jest zostawione.

Art: 18. Zarobkowania handlowe żydom z zachowaniem ogólnych rozporządzeń i przepisów Skarbowych i Politycznych bez ograniczenia równie są dozwolone.

Uskutecznienie tego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyjom Rządowym, w szem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedze-
niu Rady Administracyney dnia 4 Lutego
1823 r.

(podpisano) Zaiqczek.

Minister Spraw Wewn: i Policyi

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Za zgodność:

Sekretarz Jeneralny Kommissyi

Rządowej Spraw Wewnę-

trznych i Policyi:

Aug: Kariski.

Z Petersburga d. 27 Lutego d. k.

Przez najwyższy Ukaz J. C. M. o-
biawiony Rządzącemu Senatowi przez Mi-
nistra spraw duchownych i narodowego
oświecenia, dnia 8 Lutego r. b. Xże Hen-
ryk Lubomirski, mianowany członkiem
Wołyńskiej Kommissyi funduszów edu-
kacyynnych.

Xże Łabanów Rostowski, Radca Sta-
nu, Gubernator cywilny Riazanski, zo-
stał mianowany Szambelanem Dworu Je-
go Cesarskiej Mości.

Nowe ofiary na pomnik Demidowa
wynoszą 4410 rubli.

W Gazecie Petersburgskiej czytamy
z Teodozyi pod dniem 17 Lutego: — " Zi-
ma tegoroczna jest zjawieniem niezwy-
czaynem w naszym klimacie ciepłym. Po
śliczney jesieni, od 1go Grudnia raptow-
nie zaczęło się zimno, cały miesiąc bez
przerwy trwające. Mrozy dochodziły do
24 stopni Reaumura, a śnieg, na arszyu
głęboki, ziemię przykrywał. Krym zu-
pełnie do krain północnych stał się podob-
nym. Bystre potoki, spływające z gór
naszych, nigdy prawie nie marznące, lo-

dem się pokryły. Zatoka Taurycka, łą-
cząca morze Czarne z Azowskim, tak
mocno zamarzała, iż z Kerczu do Tarnani
ludzie bez niebezpieczeństwa przechodzi-
li. W porcie Teodozyjskim, który nie
ma tej przeszkody do handlu bez przer-
wy, woda koło brzegów na kilka sążni
zamarzała; okrętom jednak w zatoce sto-
jącym zgoła to nie szkodziło. W pła-
skiej zaś części półwyspu i w graniczą-
cych z nią stepach Zaperekopskich, gdzie
straszliwe wichry i zawieie powiększa-
ły okropność zimna, skutki ich były bar-
dzo szkodliwe i zgubne. Niezliczone sta-
da owiec, bydła i koni, ginęły z niedo-
statku podnożnego karmu i przytułku;
słowem, zima tegoroczna podobna jest u
nas do zimy 1812 r. Lecz jeżeli prawda,
iż nie ma złego, któreby nie wyszło na
dobre: jeżeli zima 1812 roku pomogła do
wyniszczenia morowego powietrza, w
pięknym kraju naszym; tedy się spodzie-
wamy, że i tegoroczna pomoże nam ura-
tować się od drugiej plagi. Przez trzy
lata, po sobie idące, pola nasze pusto-
szy szarańcza. Wszystkie sposoby iey
wygubienia, przez zwierzchność miey-
scową przedsiębrane, pozostają darem-
nemi. Lecz zima, podług powszechnego
mniemania, sama przez się powinna
wyniszczyć nasiona, które szarańcza w
ziemi składa, a z których potem rozra-
dza się ku szkodzeniu człowiekowi. Zre-
szta i od zimy dawno już jesteśmy wol-
ni. Ciepły wiatr południowy, który
wiał w sam dzień Nowego roku, uniośł
z sobą mrozy: we dwa dni wszystek
śnieg zginął. W krótcie spodziewamy się
powitać prawdziwą wiosnę, w całej
przyjemności i bogactwie rozkosznego, tu
przyrodzenia." (K. L.)

Z Paryża d. 19 Marca.

Onegdaj pracował Król z Hr. Villele, potem Deputacyja od izby Parów, mając na czele Kanclerza, miała zaszczyt złożyć J. K. Mci przyjętą przez tęż izbę ustawę na 100 mill. Fr. kredytu dla Rządu. Wczoray pracował J. K. M. z Jenerałnem Dyrektorem poczt, Xciem Doudeauville. Przed Mszą S. miał posłuchanie Jenerał porucznik, Baron d'Henin, który mianowany został dowódcą 20tej dywizyi wojskowej.

Xże Angouleme, jeneralissim wojska przeciw Hiszpanii działającego, udał się d. 15 o godzinie 8 z rana do Króla dla odebrania jego rozkazów i pożegnania go. Potem udał się na pożegnanie do wysokiego Oycy, Monsieur. Oba Xiążęta poszli razem do Xiężny Berry. Xże Angouleme uściskał wysoką swoją siostrę i dzieci Francyi, a o godzinie 9 wsiadł do powozu. Na dziedzińcu Tuilleries zebrali się wiele ludzi, którzy czule Xcia pożegnali.

Xiężna Angouleme odiechała do Villeneuve l'Etang, a Xiężna Berry do Rosny.

D. 16 Ministrowie mieli naradę u Hr. Villele. Nazajutrz Hr. Villele wysłał gońca do Wiednia.

P. Martignac, który w izbie Deputowanych zdał w imieniu kommissyi sprawę o projekcie uchwalenia 100 mill. Fr. kredytu dla Rządu, mianowany został kommissarzem Królewskim przy wojsku Pirenejskiem i pojechał wczoray do Baiony.

P. Carnero, były Hiszpański Poseł przy Dworze Wiedeńskim przybył tu d. 6 o. m. a 15 odiechał do Madrytu. — Były Hiszpański Poseł przy Dworze Londyńskim, P. Onis, miał tegoż dnia

do Hiszpanii odiechać, ale zachorował.

Jenerał Donadieu odiechał d. 16 do wojska przeciw Hiszpanii działającego.

Zapewniają, iż Włoski Jenerał Pino, który dawniey należał do wojny przeciw Napoleonowi, przybył do Katalonii, dla wniścia w służbę konstytucyynego wojska.

Kommissarz morski w Havre odebrał d. 15 od Ministra morskiego rozkaz, ażeby uwiadomił tamtejszy stan kupiecki, izby okręty swoje poselał zawsze z Havre do Cherburga, a ztamąd do Brestu, zkład przez wojenne Królewskie okręty poprowadzone będą do osad.

Margr. Toreno opuścił Paryż, lecz nie udał się do Hiszpanii, ale do Anglii.

Od kilku dni poszło z Brest wiele amunicyi do południowey Francyi, a z cytadeli S. Mikolaja wiozą wiele prochu do Pirenejskiego wojska.

Sąd karny w Marselii skazał niedawno niejakiego Bonifay, który wykrzyknął: niech żyje Cesarz! na 100 dniowe więzienie.

Dziennik Gwiazda pisze z Barcelony, że Ambasador Angielski w Madrycie założył swoje mieszkanie w zamku Królewskim i zawiesić kazał herb Anglii, z oznaczeniem, iż jeżeliby Ferdynandowi VII. lub jego Rodzinie jaką wyrządzono obelgę, tedy poczyna ją za wypowiedzenie Anglii wojny.

Oyciec Hr. Amarante, który w Portugalii powstał przeciw teraźniejszemu porządkowi rzeczy, umarł przed niejakim czasem na wygnaniu, które ściągnał na siebie za opieranie się konstytucyynemu systematowi. Syn jest jeszcze bardzo młody.

Na uzbrojenie zbiegłych Hiszpanów znajdzie się w Perpignanie 20,000 gotowej broni.

Niechaj liberaliści mówią co chcą (wyraża dziennik Gwiazda) duch naszych żołnierzy jest wyborny. Nawet mnóstwo officerów, na połowie żołdu będących, którzy nie mogli bydź w wojsku naszym umieszczonemi, ofiarowali się służyć w tworzonym przez Jenerała Quesada korpusie.

Wielu cudzoziemców należących do tajnych towarzystw lub uważanych jako burzycielów, odebrać mieli rozkaz opuszczenia natychmiast Paryż i Francją.

Wczoraj w izbie Deputowanych odczytany został i przyjęty 5ty skarbowy projekt.

Z Madrytu d. 9 Marca.

Zostało tu wszędzie następujące pismo rozrzucone:

“Mieszkańcy Madrytu! Czysta krew Hiszpańska, która rozlewa się na polach nieszczęśliwej Hiszpanii, wzywa nas głośno, abyśmy tylu cierpieniom położyli koniec. Bohaterowie, którzy w d. 2 Maja 1808 bez szemrania wystąpili przeciw 90,000 wołowników, przed którymi uginana się Europa, będąc obojętnie patrzeć, gdy Król nasz prowadzony będzie na ofiarę — na ofiarę, którą zamierzano, a teraz chcą skutecznie? Dopuszczają wszyscy Hiszpanie, którzy oświadczyli się za wolnością Króla swojego, ażeby Ministerjum złożone z wolnych mularzów, prowadziło go od wsi do wsi, poki nie zostanie zamordowany lub w głąb Ameryki wywieziony. — Mieszkańcy Madrytu! Wasz Król, który was serdecznie kocha, odpowiedział z stałością Mi-

nistrom, że stolicy nie opuści i nie odda się anarchii i wojnie domowej przez odjazd, do którego nigdy nie był skłonny, a my dodaliśmy, iż go tylko przewrotne stronnictwo żąda. — Mieszkańcy Madrytu! Dozwolicieź uwiezienia waszego Króla i odwiezienia go do obcych krajów? Połączmy się wszyscy dla zapobieżenia tak niegodziwemu postępkowi. Nasz Król niechce stolicy opuścić; zniszczymy gwałt, którego przeciw niemu chcą użyć; zapobieźmy, aby nie przybyli cudzoziemcy, dla zagożenia wewnętrznych naszych sporów; pamiętajmy na własny nasz interes; dopomóżmy matce naszej — oyczyźnie — która krwawe łzy wylewa. Uwolnimy Króla naszego, ażeby mógł zaprowadzić Rząd odpowiadający naszym obyczajom; oswobodźmy go z niewoli, w której trzyma go zabójcze Ministerjum i przywróćmy pokój oyczyźnie. — Miłycie Madryckie i całej Hiszpanii! Jakież czeka was los, jeżeli pozwolicie uprowadzić waszego Króla? Nie krążyż w waszych żyłach krew o-wych bohaterów Hiszpańskich, którzy szczególnie z wierności ku swem Królom są wielbionemi? Będziecież zawsze narzędziami stronnictwa Królobóyców, którzy nam wyrwać chcą Ferdynanda i was losowi waszemu zostawić? — Hiszpanie! pośpieszmy bronić wspólnego interessu, wyrwiemy oyczyznę z oplakanego stanu, w który ją przewrotni wolni mularze wtrącili.”

Na posiedzeniu d. 5 Minister sprawiedliwości doniósł Stanom, iż polepsza się zdrowie N. Króla i Królowey. Doniósł im oraz, iż Król o godzinie 2giej z południa przyymie deputacją która złożyć mu ma odpowiedni adres. — P.

Septymie wniosł potem, aby niezwłocznie zdana Stanom była sprawa o politycznych stosunkach Hiszpanii z Anglią i Portugalią, ponieważ w zagańcaj mowie Królewskiej nie było otem wzmianki. Jedna z kommissy wniosła uchwałę do zachęcenia ochotniczey milicyi dla udania się z Rządem do Sewilli i iak ma bydź za swóy patriotyzyzm wynagrodzoną. Nakoniec odczytany został wniosek P. Moreno, ażeby po wyjeździe Nuncyusza Papieżkiego Biskupi upoważnionemi byli do udzielania dyspens małżeńskich i uwolnień od przysięgi klasztorney. — Onegdaj uchwalony został wniosek P. Gomez Becera względem udzielenia nadzwyczajnych pełnomocnictw prowincjonalnem deputacyiom &c.

Gazety Portugalskie donoszą o powstaniu Hr. Amarante, ale oraz o przytłóceniu przez Jenerała Rego. Galicyjskie władze posłały pułki Arragonii i Burgos, tudzież część milicyi z Pontevedra na granicę Portugalską, dla odparcia Hr. Amarante, jeżeliby się pokazał.

Hr. Abisbal stoi teraz w Agreda o 8 mil od Soria. Donosił z tamtąd Rządowi o zniszczeniu fakcyjnistow. Wiele pojął z nich w niewolę, a innym zapewnił przebaczenie. Odaly zabral im kasę i większą część dział. Bessieres znajdował się rzed 5 dniami z 40 konnicy w Sepulveda, zupełnie opuszczony od fakcyjnistow, ktorzy zdają się nie mieć w nim zaufania. Zapewniał, iż kierunek swóy bierze ku Siera de Cuensa Jenerał Torres dognał fakcyjnistów w niższej Arragonii i zabral im 600 jeńcow.

Gubernator Sorii wezwał Bessieres aby korzystał z przebaczenia. Pismo jego doręczone zostało Brygadyierowi

Capaye, który dowodzi korpuśtem wojska wiary, i przyrzekł zasłagać względem niego rozkazu od Bessieres.

D. 28 Lutego o godzinie 7 z rana u dało się dwóch officerów do Mequinenza, dla układania się z Dowódczą wojska wiary Adan Truxillo względem poddania się tey twierdzy, co zapewne w w krótcce nastąpi.

Z Perpignanu d. 8 Marca.

Municypalność konstytucyyna Barcelony posłała d. 26 z. m. prośbę do Króla, prosząc o stopień jenerała porucznika i krzyż narodowego orderu S. Ferdynanda dla Jenerała Milans.

Plan Miny zmierza do podzielenia całej swey siły na kupy zbroyne. Milans, Costa, Manso, Puygaron, Loberas, i t. d. będą głównemi ich dowódcami. W Figueras znajduie się dostateczna żywność na wytrzymanie oblężenia.

Wojska, które zbierają się w naszym departamencie pod rozkazami Hr. Curial, wynosić będą do 15 Kwietnia do 15,644 ludzi.

Z Baijny d. 9 Marca.

Z Logrono piszą, iż pomimo obecności Torrios urządzają się rozmaite korpusy wojska wiary w tey okolicy, czemu ten jenerał nadaremnie usiłuje przeszkodzić.

Mequinenza ciągle się trzyma i nie ma wcale chęci poddać się.

Zaciąg do milicyi doznaje co raz więcej trudności, tak, iż Rząd Hiszpański odstąpił od zamiaru utworzenia regularnego wojska, i zdaie się przestawać na urządzeniu kup zbroynych, które lubo utrudzać cokolwiek mogą nasze wojsko, ale mu nie przeszkodzą, do dopięcia zamierzonego celu.

Jeden z budowniczych odebrał rozkaz do rozbicia na rzecz Bidassao statkowego mostu, dla przeprowadzenia artylerji, co niebawnie skutecznionem zostanie.

— D. 13. —

Jenerał wojska wiary Karol Odonel przybył tu przed kilku dniami, z powodu, jak mówią, że wojsko w Nawarze nie chce mu być posłusznem.

Jeneralny intendent wojska przeciw Hiszpanii działającego Sicard, przybył do Nantu i pojechał do miejsca swojego przeznaczenia. — Do 15 b. m. będzie tu 3000 mundurów dla wojska wiary gotowych.

Podług doniesień z Barceliony Mina przebiega tę prowincyją i powołuje wszystkich zdatnych ludzi pod broń od 18 do 40 lat.

Z Tuluzy d. 12 Marca.

Jenerał porucznik, Hr. Bordesoult, honorowy szambelan Xcia Angouleme, przybył tu onegdaj, i zaraz po swoim przybyciu odbył popis z niektórymi oddziałami wojska. Jest on naczelnym wodzem odvodu Pireneyskiego wojska, do którego wchodzi część gwardji Królewskiej, i mieć pod sobą będzie kilku jenerałów poruczników, a między innemi także Hr. Bourmont.

Kilka oddziałów wojska wiary wyszły d. 10 b. m. z Plaisance i Eugneux do Perpignanu.

Z wsząd donoszą, iż w Pireneach tak wiele śniegu upadło, iż długo będą związki przerwane; do tego jeszcze wszystkie rzeki powylewały. Rolnictwo i winnice poniosły wielkie szkody, a owce zdychają z głodu.

Wszystkie podeyrzane osoby oddala Mina od granicy w głąb kraju.

Z Londynu d. 18 Marca.

W izbie niższej przeszedł wczoraj bił, podług którego (na wniosek Kanclerza skarbu) dla spłacenia częściami długu narodowego fundusz umorzenia postanowiony został, i na ten koniec oszczędzoną summę 5 mill. Fs. przeznaczono. Daremnie opierali się temu F. Grey i Bennet utrzymując, że nie potrzeba żadnego funduszu umorzenia i że projektowany przez Kanclerza spodziewanego skutku nie przyniesie. Prawda, że gdyby przez podobne środki papiery skarbowe podniosły się w biegu, Panowie giełdy i wszyscy ci, którzy swe kapitały w papierach skarbowych mają, z planu Kanclerza byłiby kontenci, lecz ci panowie należą do klasy właściwie zwać się mogących Podatko-żercoń, kiedy nieskończenie liczniejsza klasa współpodatkujących jedynie podatki składać musi nie należąc do korzyści z nich wypływających. Ci ostatni zasługują przecież, ponieważ nie zmierną większość stanowią, na większe względy jak owi kapitaliści, a dla nich byłoby oczywiście zbawienicy, gdyby narodowi o tyle corocznie ulżono w podatkach, ile teraz Rząd na fundusz umorzenia odkładać zamierza. P. Bennet wiałoł zatem, aby uchwała izby niższej przynajmniej do 6 miesięcy była odłożoną. Kanclerz skarbowy odpowiedział na to: od roku 1816, czyli w przeciągu 7 lat dług narodowy zmniejszył się o 24 milliony Fs.; jeżeli za pomocą regularnego funduszu umorzenia bez przerwy podatki na ten sam cel składane będą, to naród w krótcie zna-

czney ulgi w ciężarach dozna. Pomimo wszelkie przeciwne wnioski PP. Tierney, Hume, Huskisson, Baring, Ricardo i innych zwłaszcza, że oszczędność nie 5. lecz tylko 3 milliony wynosi; że szczególniej wystrzegać się należy przeznaczenia 5 millionów Fs. na fundusz umorzenia przez etat; że jeżeli ma być uniknionem wydarzone po śmierci Pitta zgubne targnienie się na fundusz umorzenia, ten z pod zarządzenia Ministrów wyłączyć i osobney kommissyi oddać wypada. Pomimo te wszystkie przełożenia, projekt kanclerza w swej pierwiastkowej formie większością 50 głosów przyjęty został i bil idzie teraz do wyższej izby. P. Wilberforce zapowiedział, że na prozbę Kwaków wnieść, aby, gdy zniesienie handlu niewolnikami nastąpiło, teraz postanowić należy, iż utrzymywanie niewolników we wszystkich osadach Angielskich nigdzie cierpieniem być nie ma, lecz po upłynieniu pewnego czasu wszystkim niewolnikom ich naturalna wolność powróconą być powinna.

Zdrowie Króla o tyle się polepszyło, że tylko jedną od podagry zapuchłą rękę na przewiązce nosi.

Uzbroienia na morzu zwolna idą; wyszły rozkazy do Flimut, Chatam i do Sheernes, ażeby wszystkie tam na straży stojące okręty zupełnie w ludzi opatrzone i uzbroione zostały. Siła ta cała wynosi 10 okrętów liniowych, a między temi znajdują się 3 o 120 działach. W dniu 13 Lutego wyszło z Barbados z eskadry Kommodora Owen sześć okrętów na morze z zapieczętowanemi rozkazami, zapewne dla uwazania Fran-

czukich dziesięciu okrętów, które trzema dniami pierwej z Martyniki wypłynęły.

Hr. St. Vincent najstarszy wieki m i jeden z najzasłużeńszych naszych Admiratów przeżywszy lat 89 umarł w swoim wiejskiem mieszkaniu Rokett. Oznaczył on się nie tylko przez zwycięztwa, ale także przez zaprowadzony porządek w marynarce. Umarł także w przeszłym tygodniu Admiral Lord Keith; szczęściem nie zbywa nam na młodzieńcach sposobiących się w zawodzie służby morskiej, którzy kiedyś swym poprzednikom wyrównają.

Zgromadzenie obywateli miasta Edynburga, na którym naradzano się względem trafniejszego urządzenia prawa wybierania deputowanych do Parlamentu i ułożono prośbę do niego, składało się przeszło z 1800 właścicieli.

W Madrycie w d. 7 t m. przy odejściu ztamtąd ostatniego gońca do Paryża było wszystko spokojnie. Przygotowania do odjazdu Dworu i Stanów do Sewilli trwały wciąż. — Pewien sztabowy officer Angielski, który odbył podróż przez południową Francją wzdłuż granicy Hiszpańskiej, pisze ztamtąd: w bliskości Pireneów nie ma dotąd więcej jak 35,000 po większej części młodych żołnierzy. Pierwsza dywizya z trudnością wczesniej jak w środku Kwietnia będzie mogła do Hiszpanii wkroczyć. „ — Tu w Londynie robione są bez przeszkody składki na utworzenie i utrzymanie Szpitalów polowych dla Hiszpanów; oznaczono siedm domów bankierskich, które też składki przyjmują.

DODATEK

DO N^{ro} 28.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 6 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Londynu d. 19 Marca.

Gazeta Dworska donosi o mianowaniu Xcia Klarencyi Admiralem floty, w miejsce zmarłego Hr. St. Vincent, Jeneralem żołnierzy morskich (mariners, którzy się różnią od maytków) Już i Gazeta Goniec przyznaje uzbrojenie 12 liniowych okrętów. Rząd pozawierał kontrakty o dostawę znaczney ilości mąki, konopi, 200,000 galonów rumu, i t. d.

Taż gazeta, która dotąd wiadomości o uzbrajaniach na morzu za bez zasadne uznawała oznaymiła wczoray, że jest rostopniocy przygotować się na mogącą wyniknąć potrzebę, i dla tego nic dziwnego, jeżeli pewien stopień ruchu w naszych arsenalach morskich panuje.

P. Canning znaydował się znowu wczoray w izbie niższej, a P. Makintosh z powodu tentowanego jeszcze dotąd pośrednictwa między Francją i Hiszpanią zadał mu pytanie: czyli jeszcze ma jaką nadzieję, aby wdanie się Rządu J. K. Mci mogło odwrócić to zaczepienie, które Francya przeciwko niepodległości narodowey Hiszpanii wymierzyła? i jeżeliby nie było takowey nadziei, czyli może udzielić w kopiach pisma tyczące się tego pośrednictwa? —

P. Canning oświadczył, że łudziłby izbę, gdyby jeszcze jakiey rozumney nadziei miejsce dawał względem odwrócenia wojny pomiędzy Francją i Hiszpanią, owszem dawniejsza nadzieja jeżeli nie zupełnie wygasła, to przynajmniej jest bardzo oddaloną i prawie znikającą. Pisma tyczące się pośrednictwa mają być złożone; jednak nie zachodzi szczególna przyczyna, któraby ten kraj teraz w wojnę wciągnąć mogła. (Oklaski) P. Canning potem znowu się oddalił. — P. Courtenay mniemał, że neutralność Anglii byłaby dla Hiszpanii bardzo pożyteczną i wstrzymywałaby inne Mocarstwa od prostego wmieszania się.

Przy roztrząsaniu Budżetu Służby morskiej żalił się Admirał Coffin, że Rząd dopuszcza upaść naszej flocie; przynajmniej 12 liniowych okrętów powinny być zawsze uzbroionych. P. Jork zawołał: te słowa odbliają się we Francyi. Nasza morska siła nie może być tak podupadłą, gdy na icy utrzymanie 5 millionów i oprócz tego wzmocnienie 5000 maytków żadanemi są. Admirał Coffin ma to odwołać i przeprosić. Admirał odpowiedział: że jego przeproszenie nie może być jak tylko powtórzeniem zapewnienia, iż marynarz-

ka Angielska nigdy do takiego stanu ogołocenia nie zniżyła się jak teraz. Przy tem zostało.

W czasie trzeciego odczytania billu wojskowego P. Burdett nalegał znowu o zniesienie kary kina w wojsku, oświadczył się także bardzo przeciwko postępowaniu Ministrów w walce pomiędzy Francją i Hiszpanią, którzy przy utrzymywaniu gotowego wojska z tak wielkim uciskiem narodu, opuścili użyć go w iedynem zdarzeniu, przez coby ten ucisk mógł być usprawiedliwionym. Ze Ministrowie manievanem układaniem się łudzili Parlament, a gdyby byli wprzód oświadczyli, iż tylko celom S. Przymierza dopomagać chcą, zezwolenia w izbie byłyby inny obrot wzięły. — P. Peel wyrzucił mu, że tak mówi po nastąpionych odpowiedziach i przyrzeczeniach P. Canning. — Bill przyjęty został. — Wniosek P. Maberly względem podatku od okien, domów i iedynastu innych stałych wynoszących 3,410,600 Fs. odrzucono 94 głosami przeciwko 48.

Z Nowego Orleanu d. 6 Lutego.

Z Meksyku mamy tu doniesienia do 24 Grudnia, podług których potęga Jturbides nachyla się do upadku; powszechnie panuje nieukontentowanie i nawet prowincya St. Louis de Potosi zbuntowała się przeciw Cesarzowi. Wojska Cesarские nie były płatne, źle ubrane, bez ammunicyi i dział, ponieważ większa część przeznaczona do oblężenia Ulloa, dostała się w ręce Jenerała Victoria. Kassy Cesarские były próżne; dla zapobieżenia temu niedostatkowi ucieczono się do przymszoncy pożyczki, lub zabierano pieniądze, gdzie je tylko znaleźiono, czyli do przyjaciół lub nieprzyjaciół należały.

— Jenerał Victoria stał z 1500 ludzi pod Pont del Rey między Werakrux i Meksyko. Werakrux znajdowało się w ręku republikanów, które miały korpus woysk Cesarских obległ, ale mając zrytu Victoria, a z przodu osadę Werakrux, nie pozostanie mu iak cofnąć się do Alvarado, które miasto znajduje się znowu w ręku Cesarza. — Jenerał St. Anna uderzył na Xalapa, ale został przez wojska Cesarские doparty; w szelako miał odnieść znaczne korzyści i nieprzyjacielowi wielką zadać klęskę. Kapitan brygu S. Anna, który tu przed kilku dniami z Campeche przybył, powiada, iż nastąpiło także zaburzenie w prowincyi Jukatani, i że przy odplynieniu z Campeche walczone tam policach; iedna strona była za Cesarzem, druga za konstytucją republikańską (Gaz: Bremeńska.)

List z Port-au-Prince (na St. Domingo) zawiera co następuje: „Ustały wszelkiego rodzaju czynności i dawne zaufanie zniknęło. — Zrządzona przez pożar szkoda w mieście tuteyszem wynosi do 2 mil. dolarów, a co skradziono za daleko większą kwotę. Liczbę spalonych tu domów wraz z publicznymi gmachami podają do 379. Z 25 mieszkańców tu cudzoziemskich kupców scia się tylko wyratować mogło; reszta zginęła w płomieniach.,,

Z Rio - Janeiro (Brazylii) d. 18 Grudnia.

Na Francuzkiem okręcie Cecylia, który jutro do Hawru odplynie, odjeżdżają ztąd Minister woienny Noirega, Prezydent municypalności Pigto i Professor Cunha Barbosa, mąż wielkich talentów i najulubieńszy nasz kaznodzieja, skazani na wygnanie przez biuro sekretarza stanu. Mieli oni wszyscy wielki wpływ do polityczney tuteyszey zmiany i żądali

być sądzonemi, ale nadaremnie. Układany tu teraz jest projekt konstytucyi naszej, który będzie Kongressowi do przyjęcia podany i mało ma się różnić od przyjęzionego przez Hr. Palmelę z Londynu.

Z Stambulu d. 28 Lutego.

Łubo wprawdzie o zasługach w Morei od Grudnia zdarzeniach wojennych tylko bardzo niedokładne są wiadomości, nie podpada jednak wątpliwości że terniejszy stan rzeczy w tych krajach nie jest dla Porty pomyślny. Powracające od niedopiętego oblężenia Missolongi woyska Tureckie, miały się pierwszych dni Lutego w tak przykrem położeniu znajdować, że je poczytywano za zupełnie zgubione. (*) Obciążenie, z którą pierwsi urzędnicy Porty o tych i innych zdarzeniach mówią, jest nader uderzającą. Czyli oni rachują tylko na skutek znacznych na lądzie i na morzu uzbrań, nad którymi tu wciąż pracują, czyli na inne nie wiadome związki? to jedynie przyszłość rozstrzygnie.

W dniu 14 Francuz Boissin bawiący się faktorstwem wezłowym został od kilku aatemników dziennych, którzy się sądzili przez niego obrzonymi, na ulicy zakłuty. Większe jeszcze zrobiło wrażenie, że Kacierz tutejszego Arcybiskupa Katolickiego Don Collaro w mieszkaniu swoim wśród gocy napadnionym i zamordowanym został. Gdy mordercy nie

tylko pieniądze, lecz także różne ważne papiery zabrali, spodziewają się zatem, że osobliwie okoliczność ostatnia do ich wyśledzenia, które dotąd było bezskutecznem, doprowadzi. Tymczasem zaraz nazajutrz Basza Topoldschi, któremu dozór nad Policją w Pera powierzony był oraz Dowódzca obydwóch najbliższych głównych Straży z urzędów zostali złononemi. (z Dostr: Austr:)

Z Tryjestu d. 10 Marca.

Z Spezzia nadeszły tu prywatne listy pod d. 14 Lutego, które donoszą iż Omer Vrione Basza został w Vrachori przy wzięciu tego miasta przez Greków, wraz z zdraycą Greckim Varnakioti, który pod Missolongi przeszedł do Turków, poymany i do Morei odesłany. Złosady Korynckiey po zawartej kapitulacyi usiłowało 2000 Turków przerznąć się przez Liwadyją i Tessaliją, lecz zostali pod Megara dognanemi i wyciętemi. Do Naponi di Romania Rząd Grecki odprawił wiad. świetny.

Z Zante d. 14 Lutego.

Obiorcze kollegiia Greckie zwołane są na 15 b. m. do Naponi di Romania, dla obrania deputowanych, którzy stanowiąć będą radę Amfikcyjonów. Zapewniają, iż Ateny będą na przyszłość siedliskiem skonfederowanych Stanów wszystkich prowincyy i Prezesa Seymu stałego lądu i wysp. Zamek Patras, równie jak małe Dardanelle i Lepanto czyniły

(*) Według doniesień z Korfu pod dnem 20 Lutego powracające z Baszami Neschid i Omer od Missolongi woyska (około 4000 ludzi) zebrały się znowu pod Vrachori i chciały dalszy odwrót ku Arta przedsięwziąć, zastały jednak rzekę Aspropotamos tak wezbraną, że przebycie tej było niepodobnem. W tymże czasie Bey Maina wysadził na ląd maty oddział woyska, który korpusowi Tureckiemu zagrażał z boku. Udało się przecież Turkom za pomocą uratowanej jazdy przeyście to powyżey Vrachori do skutku przywieść i w to samo stajowisko przy Arta, z którego w Październiku w 15,000 wyszli, co nęć się. Śmierć Churszyda Baszy i nieporozumienia pomiędzy Dowódcami działającymi przeciwko Missolongi woyska miały potynąć z sobą ostatnie wypadki.

nieławno propozycyie, co wnosić każe, iż te twierdze w krótcie poddadzą się także Grekom. Hydryjoci zamknęli od morza Koron i Modon. Grecy posiadają teraz 150 polowych i 700 twierdzowych dział, 80,000 karabinów, a siła ich morską składa się z 400 okrętów w wielkości od 20 do 600 beczek.

Z Frankfortu d. 19 Marca.

P. Caux, który podczas niebytności Posła Francuzkiego, Barona Rayneval, sprawował interessa w Berlinie, przybył tu wczoray w przejeździe do Paryża. Uda on się do głównej kwatery Xcia Angouleme, gdzie mieć będzie od Dworu swojego dyplomatyczne zlecenia, ponieważ 20 lat w Hiszpanii bawił.

U W I A D O M I E N I E

O wielkiej na Dobra Lotteryi w Wielkim Księstwie Hesko - Darmstadtckim.

1) Na wielkie dziedziczne państwo Engelthal pod Frankfortem nad Menem leżące, sądownie 586,400 Zr. oszacowane.

2) Wielka dziedziczna wieś Schell-

feld, nie daleko od Frankfortu nad Menem będąca, sądownie 176,359 Zr. oszacowana.

3) Podobnie sądownie oszacowana inna wieś 69,955 Zr.

4) Piękny nader i wielki Dom wiejski z ogrodem ogdziejną drogi od Frankfortu nad Menem leżący, 13,500 Zr. szacowany. Dalej około 8000 losów w piędzdzach wygranych, iako to 50,000 Zr. 40,000 Zr. i t. d. ogolem 169,000 Zr.

Stawka na jeden los jest Zr. 12 kr. 30.

Ciągnięcie będzie publiczne w Darmstadt. Plan, który rozdać się bezpłatnie, objaśnia obszernie o wygrywających losach, których dostać można po Zr. 12 kr. 30 u

J. G. Winckler, w Frankforcie nad Menem.

TEATR NARODOWY.

Jutro w Poniedziałek dnia 7 Kwietnia 1843 r. daną będzie Opera Narodowa w 3 aktach, oryginalnie wierszem prz z W. Bogustawskiego napisana, (z nowemi Wod willami), pod nazwiskiem Cud mniemany czyli Krakowiaczy i Gorale. część pierwsza.

We Czwartek zaś 10, daną będzie nowa Komędyia w 3 aktach: Pan nowina, czyli: Dom pocztow .

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzającym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Wskutek Uchwały Senatu Rządzającego z dnia 18 Marca r. b. do L. 834 zapadłej odbywać się będzie w dniu 1 Maja r. b. od godziny 10 z rana w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych licytacyia rocznej Dzierżawy Propinacyi w całym Państwie Dóbr Narodowych Czernichowi i Przewozu tamże na Wiśle.

O warunkach licytacyi Pretendenci w każdym czasie dowiedzieć się mogą w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych, gdzie wspomniane warunki żądającym okazane zostaną. — W Krakowie d. 29 Marca 1823.

Wasserrab.

Gadomski S. W.

Podać się do wiadomości, iż Apteka pod Złotym Karpkiem przy ulicy Floryańskiej exystująca, opatrzona w wszelkie materiały i potrzebne rekwizyta, mająca oraz Przywilej, jest każdego czasu z wolnej ręki do sprzedania. Ktoby sobie przeto życzył nabycia oney, zechce się udać do właścicielki, mieszkającej w Rynku pod Nrem 493 na pierwszym piętrze.

Starozakonny Józef Goldberg ma na sprzedarz świeżą Staierską Koniczynę na składzie w Kleparzu u P. Popławskiego pod Nr. 17; a mieszkanie zaś na Kazimierzu u Luxenberga pod Nr. 103.

Ktoby sobie życzył nabyć Włoku na Ryby ze szpagatu zrobiony znajdzie go w ulicy S. Jana Nr. 485.